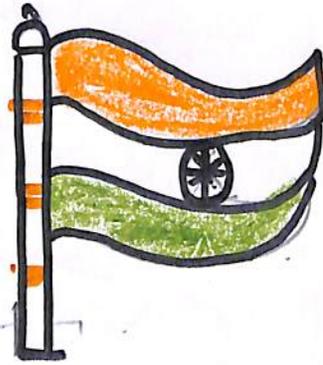


ESSAY

LACHETBORPHUKAN

CHANGALIA HIGHER SECONDARY SCHOOL



Name:- Archana Debnath
class:- xi
roll:- 2

25
30

21/9/22

21/9/22

21/9/22

21/9/22

21/9/22

21/9/22

বনো

লাচিত বৰফুকন

আৰম্ভণি:-

লাচিত বৰফুকন অসমীয়াৰ এটা
জাতি-শাখাৰ নাম। নিজ যোঁৱ বীৰ-
শাস্ত্ৰ শাস্ত্ৰৰে অসমৰ স্থিতিস্থাপনত নিজৰ
নাম বেঙনী আৰুৰে লিখি যাবলৈ অসম
শেয়া এজন বীৰ শূৰ্য আছিল লাচিত
বৰফুকন। বীৰ বুলি ক'লেই সন্দেহ
অন্য নাম হৈছে লাচিত বৰফুকন।

অসমীয়াৰ আবেগ-বিবেক সকলো অৰ্বিকাৰ
কৰি আছে লাচিত বৰফুকনৰ বীৰত্ব।
প্ৰাচীন অসমত বীৰসকলৰ তিতৰত আৰ্জিতকৈ
শাস্ত্ৰী-বীৰত্বই নিশ্চিতভাৱে লাচিত-
বৰফুকন। যি অসমত অসমত অসমীয়াৰ
ভবিষ্যত বতালৰ হাতলৈ যোৱাৰ উদ্যোগ
হৈছিল ঠিক সেই অসমতেই অসম দেশ-
ৰাজ্যত অসম লাচিত বৰফুকন গিব ষাতি
প্ৰশ্ন কৰিছিল। অসমীয়াই বিৰদিন বিৰকাল

বৈষ্ণৱ কাষি- কবি শৰা- ব্যক্তিজনহে- হৈছে
লাটি বৰফুকন। অসম- মেতিয়ালৈকে- জীয়াই-
শাকিব- একেদৰে- অসমীয়াৰ- হৃদয়ত- কোহে- কোহে
অজীৱ- হৈ- শাকিব- লাটি- বৰফুকন।

বেগনো- এগুন সমাজলৈ- দিয়া- নিঃস্বৰ্গ-
দুৰদৰ্শী ব্যক্তিৰ নেতৃত্ব- জানি- দিয়ৈ- ফুলবাৰী-
শাখিবৰ্তন। অসমৰ- ইতিহাসত- ১৬৭৮
খ্রীষ্টাব্দৰ- শৰা- ১৬৮১ খ্রীষ্টাব্দলৈকে চলি
থকা- হৰ্ষেণ- পূৰ্ণ- অসমস্থিতিৰ- এনে- শাখিবৰ্তন
আনিবলৈ- সক্ষম- হৈছিল- বীৰ- লাটি- বৰফুকন।
লাটি- বৰফুকন- অসমীয়া- সেনা- অসমীয়া-
জনগণৰ- নেতৃত্ব- গোহোৰা- হলে- অসমত-
দ্বাৰীনাথ- সূৰ্য- কেতিয়াবা- মাৰ- গলেহে- তেন।
সেনে- লাটি- মানে- আমাৰ- মনলৈ- আহে-
একতা- ভাষামে- ব্যক্তি- সাত্ৰ- আৰু- সংগ্ৰামৰ
প্ৰতীক।

জন্ম:-

বীৰ- লাটি- বৰফুকনৰ- জন্ম- হৈছিল-
১৬৩২ খ্রীষ্টাব্দৰ ২৪ নবেম্বৰ- তাৰিখে। তেওঁৰ
শিহু- আছিল- আহোম- ৰাজ্য- প্ৰথমজন
বৰবৰুৱা- ওমা- শাৰীক- প্ৰথাৰ- প্ৰবৰ্তক- মোমাই-
আমুলী- বৰফুকন। কনিষ্ঠ- সন্তান- লাটি-
তিনিজন- বৰফুকন- আছিল। তেওঁ- পোকা- হৈল-
লালুকামোলা, মৰংগী- আৰু- ভাৰ্যৰী। P-1-0

অৰুণে- শৰা- লাটিও- বৰ- আহুতী। অতঃ-
 আৰু দ্বাৰ্ভবাদিতা- তেওঁৰ- জ্ঞান এক- বৈশিষ্ট্য।
 দেউতাক- মোমাৰ্- তামূলীয়ে- নিজৰ- অস্তানক
 বৰ- সৰম কৰিছিল। অৰুণে- শৰা- দেউতাকৰ
 কাম- কাজ- প্ৰত্যক্ষ- কৰাৰ- সুবিধা- পাইছিল।
 মুঠ- কামত- দেউতাকৰ- কাম- কাজ- নিষীদ্ধন-
 কৰি- লাটিতে- বহু- কামাৰ্- শিক্ষাৰ- সুবিধা-
 পাইছিল।

শিক্ষা:-

লাটিত বৰখুবন লৰালিকালৰে- শৰাৰ্
 জাছিল- অতি আহুতী। অতঃ, কৰ্তব্য নিষ্ঠা; নিয়মানু-
 বৰ্তিতা- আৰু দ্বাৰ্ভবাদিতাৰ- দৰে- গুণবোৰ- অৰু- তে-
 শিতাক- মোমাৰ্- তামূলীৰ- শৰা- আহৰণ- কৰিছিল।

লাটিতে- প্ৰাৰম্ভিক- বা- প্ৰাথমিক- শিক্ষা
 লাও- কৰিছিল- নিজে গৃহতেই। শিত মোমাৰ্- তামূলী-
 বৰবৰুৱাৰ- ঘৰ- চোমনেই- জাছিল- লাটিতৰ
 বাবে- এম্নন- বিদ্যালয়ৰ- দৰে। তেওঁ- উশমুঙ
 শিক্ষাৰ্থীয়ে- শিক্ষন- কৰিছিল। অহোমশাস্ত্ৰ
 হিন্দু- বৰ্মনীতি, অৰ্মশাস্ত্ৰ- আদিৰ- বিনম্ন- জ্ঞান
 অৰ্জন- কৰাৰ- উশাৰি- দেশৰ- যুৰঞ্জী- আৰু-
 গণাঅনকাম- সম্পৰ্কীয়- জ্ঞানো- লাও- কৰিছিল।
 ইয়াৰ- অম্পাশ্বালতাবে- তেওঁ- বিভিন্ন- অনুচালনাৰ
 লাগতে- অনান্য- সামাজিক- শিক্ষাও- গ্ৰহণ-
 কৰিছিল- আৰু- একমাপনে- সবলো- তে-ও-

সাগৰত হৈ- উঠিছিল। বৰবৰুৱাৰ স্মৃতি হিচাপে
 দুৰ্গদেউৰ- ষাৰ্জ্জমপালে- অমান জাহ- জাহ- আছিল।
 ইয়াৰ- ফলত- ষাৰ্জ্জমপাল- জাদৰ- কামনা সমূহে-
 তেওঁ অতি সোনকালে- শিগৰিছিল।

লাটিতৰ ষাৰ্জ্জমপাল- জগতত প্ৰবেশ :-

লাটিতে- একেদিনেই- আহোম ষাৰ্জ্জম
 বৰফুকন শাসিত আৰম্ভিত- হোৱা- নাছিল। বহু
 কষ্ট- তথা- অৰ্ঘ্যবয়সৰ বনত- তেওঁ আহোম
 ষাৰ্জ্জম- বৰফুকন তথা- পূৰ্বৰ সেনাপতিৰ-
 শাসিত আৰম্ভিত কৰিছিল। লাটিতে প্ৰথমে
 সেনাপতিৰ- ষাৰ্জ্জমপাল- জাহৰীয়াৰ- হাতত
 জাহৰীয়া শাসিত নিমুক্তি লাভ- কৰিছিল।

লাটিতে- প্ৰথমে সেনাপতিৰ- ষাৰ্জ্জমপাল
 জাহৰীয়াৰ- হাতত- জাহৰীয়া- শাসিত-
 নিমুক্তি লাভ- কৰিছিল। এই- শাসিত- কৃষ্ণ
 সেনাপতিৰ- শাসিত- বুলি- জনা- যায়। ষাৰ্জ্জমপাল
 লাটিতে- তেওঁ বজাৰ পাৰ- মন্ত্ৰীৰ- বৈঠকত-
 থাকিব পাৰিছিল। এইটোৱেই- আছিল- আহোম
 ষাৰ্জ্জমপাল- ষাৰ্জ্জমপাল- লাটিত- প্ৰথম প্ৰবেশ।
 জাহৰীয়া লাটিতে- দোশদোশে- উন্নতিৰ
 জৰ্জ্জমপাল- বৰফুকন- জাহৰীয়া- গৈছিল।

বৰফুকনৰ শৰী লাত :-

ষাৰ্জমঞ্জীৰ - 'হুঁচতিৰ্বৰা' তামূলীৰ
 শৰী লাত - নিমুক্তি লাত - কৰিছিল। ইয়াৰ
 শিহুতে - কিছুদিনৰ - বাবে তেওঁ (ঘোঁষা - বৰফুকন)
 শৰী লাত কৰিছিল। এই - শৰীত - মৰাৰ -
 অমমত - স্বৰূপ - ঘোঁষাৰাজ্যলৰ - জালেমান ঘোঁষাক
 তৎকাৰ্য্যন কৰি - সেইবোৰক - অশিষ্ট্যন - দিছিল।
 ইয়াৰ - শিহুতে - 'দোলাীয়া - বৰফুকন' আৰু
 ষাৰ্জমঞ্জীৰ - ফুকন'ৰ - শৰী - নিমুক্তি - লাত -
 কৰিছিল। ইয়াৰ উশৰিও লাততে - নিজ
 কৰ্মবলিত - জালেমান দুৰ্গত - কৰ্ম কৰি - নিজ
 প্ৰতিভাৰ - শৰী - দাঙি - বৰিছিল। আহোম স্বৰ্গদেউ
 লাতত - কৰ্মত - প্ৰসন্ন - হৈছিল - আৰু দুলাীয়া
 বৰফুকন - শৰীত - নিমুক্ত - কৰিছিল। তাৰশিহুত
 ষাৰ্জমঞ্জীৰ - শৰীত - নিমুক্তি লাত কৰিছিল।
 কিছুদিনৰ শিহুতে লাততে - দোলাীয়াৰ
 শৰী লাত - কৰে। তেওঁ এই - শৰীত
 মৰাৰ - অমমত নিজৰ - দায়িত্ব সূচাৰুৰূপে
 পালন কৰিছিল। তেওঁ অৰ্থিক - অমমত অৰ্থিক
 সিদ্ধান্ত ল'ব জানিছিল। সেই - অমমত
 স্বৰ্গদেউ এজন মোগ্য সেনাশৰীৰ - অমমত
 আছিল। স্বৰ্গদেয়ে লাতত - বল - বুজি
 জাল - শৰী - বৰফুকন শৰীত।

মোগলক যুদ্ধবলি চক্রবর্তীসিংহ- ল্যাটিক-
 সেনাপতি- শক্তি বসুধকন শাপিলে- 1 তেওঁক
 কেবল- বসুধকন শদেই- নহম- বুড়াগোহাৰ্ছ,
 বসুধকনগোহাৰ্ছ- আদি- কৰি- সবলো- ত্ৰেণীও
 বিষয়া- ওপৰত সেনাপতি শক্তি- সোপোয়ালী-
 হেং দাং; উপহাৰ- দি- যুদ্ধ কৰিবলি- আজো-
 দিলে।

বীৰ-শাস্তা:-

বসুধকন শদত- আৰ্হিত- হিবেই-
 ল্যাটিক- দেগৰ- সিন্য- সংগঠিত- পুৰুষ দিছিল।
 ১৬৬৫ খ্রীষ্টাব্দ- শকা-১৬৭১ খ্রীষ্টাব্দলৈকে- এই
 দৰবাৰত- ল্যাটিক- নেহুৰু শ্ৰুতিফলিত কৰে।
 কৰণ- এই- সম্মান্নিতত- ষাডশুত্ৰ- ষাম সিংহ
 দৰে এজন চুৰ- শকাপ্ৰমী- সেনাপতিয়ে- যুদ্ধত
 হাৰ- মানি মাৰলি- বাৰ্য হিছিল। মাবৰ সম্মত
 ল্যাটিক লগতে- আহোম সিন্য বাহিনীকো-
 প্ৰশংসা- কৰি- গৈছিল।

যুদ্ধ- সম্মত- ল্যাটিক- লোয়া- ত্ৰুশত
 আৰু ষাকৌশল- আতি সম্মা শমোগী- আছিল।
 তেওঁক- দেগপ্ৰম আৰু আত্মকিণ্ডা দোমি
 অশকাবীক- চৰম শাপ্তি বা- মৃত্যু দত্ত দিয়াৰো
 আৰ্হিত- দিছিল- মিসম্মত সেই আৰ্হিত কেবল

দুর্গদেউ বা- বজ্রাঘত্রে- আছিল- । দেওয়- বহুগা-
 বাবে বেগনো- কামেই- কামিবলি- লাটিও-
 যুগ্মবোৰ- কৰা- নাছিল- । তেওঁৰ- সফলো- লক্ষ্যমণ
 দেওয়- হিওৰ- বাবে- প্ৰয়োগ- কামিছিল- ।
 লাটিও- বৰযুগল- বৰযুগল- শদ- অৰ্বিষ্টিও
 হোৱাৰ- শিহু- ১৬৬৭- নেৰ- ২০- আত্মকৃত- আহোম-
 হোৱাল- মুছ- আৰম্ভ- হয়- । অসমীয়া- সেনা-
 দুৰ্গাত- যিও- হৈ- ব্ৰহ্মশুভ্ৰে- যাত্ৰা- আৰম্ভ- কামিলে- ।
 হোৱাল- প্ৰথম- মুছ- আৰম্ভ- হৈ- ব্ৰহ্মশুভ্ৰে
 উত্তৰফালে- শকা- বাঁহবাৰীত- । তাতে- বাহু- শত
 হোৱাল- আক্ৰমণ- কামি- আহোম- সেনাই- মুছ
 শত- হৈ- । তাৰ- শিহু- দক্ষিণ- পাৰ- কামলীও
 শকা- হোৱাল- দুৰ্গও- আহোমে- নিজে- অৰ্বিনলি
 হৈ- । হুঁতা- শুলিত- চাৰ্ভনি- শক্তি- হোৱাল-
 নিজে- শক্তি- বৃদ্ধি- কৰা- চেষ্টা- কামিছিল- । যদিও
 সৈয়াও- আহোম- সেনাই- বিৰুদ্ধে- কামিলে- আৰু
 হোৱাল- মানাই- নদী- পাৰ- কামি- হৈদি
 প্ৰতিয়ালে- । হোৱাল- লগত- হোৱা- এই- মুছ
 বিজে- অসমীয়া- সেনাক- আত্মবিষ্ণাসী-
 কামি- হৈলে- । সেনা- শক্তি- হিচাশ-
 লাটিও- বৰযুগল- প্ৰলং- শিত- হৈ- ।

মাঝে-আম্বা-লগতে-মেই-ন-অনানামকসকলকো
 উদ্ভূত-কাষি-সাম্মিষ-শৰা-মাম্ব।-আম্মিনজাঁয়ৰ-
 ওষেৰ-গাঢ়-এটা-বন্ধাৰ-মূল-দাম্বিত্ব-শাষিছিল-
 ল্যাটিওৰ-এজন-মোমাম্বেকৰ-ওশৰত-।-মোমাম্বেকৰ
 দাম্বিত্বহীনতাৰ-বাবেই-গাঢ়টোৰ-কাম্ব-বহুত-শিশু-
 শষি-মৰণত-ল্যাটিও-মৃত-জুলি-শাকি-উঠিল
 আৰু-হেংদাং-উলিমাই-একো-স্বাশতে-
 মোমাম্বেকৰ-কাটি-দুছোৰা-কাষি-কালে-

'দেশতকৈ-মোমাই-ভাঙৰ-নহয়' ল্যাটিওৰ এনে
 উন্নত-মুঠি-দেখি-গাঢ়-কাম্ব-কাষা-লোকাৰকালে-
 বৰ-ভয়-মালে-আৰু-অশাষিসীম-শষি-শ্রম-কাষি
 ষাতিটোৰ-তিতৰতে-গাঢ়-কাম্ব-সম্পূৰ্ণ-কাষি-
 উলিলে-।-এই-গাঢ়টোক-এতিয়া-'মোমাই-কাটি'
 গাঢ়-নামেৰে-জনা-মাম্ব।-তুদশিষি-'দেশতকৈ-
 মোমাই-ভাঙৰ-নহয়'-কাম্বাম্বাৰ-এতিয়াও-শ্রেষ্ঠ-
 দেশশ্রেষ্ঠমূলক-বাক্য-বুলি-গণ্য-কাষা-হয়-।

বীয়াৰ-শিশুত-ল্যাটিওৰ-লগত-সাম্মিষ-বৰ-
 গণৰাইয়াৰ-মুছ-আৰু-ই-বলে-বিলে-।-এবাৰ
 সাম্মিষ-ই-সৈন্য-বল-বুজাব-লি-ল্যাটিও-লি-
 এটা-শোলা-আম্বুগুটি-শাটলে-আৰু-কুটকি-শাটাই
 কালে-'ভাই-ল্যাটিও-আম্বাৰ-লগত-মুজ-কাষিব
 শাষিবা-জানো-এই-এটোশোলা-আম্বুগুটি-শাটিলো
 ইয়াত-যিমান-গুটি-আৰু-সৈন্য-সংহাটাত-তিমান।
 তেতিয়া-ল্যাটিও-উত্তৰ-দিলে-আম্বুগুটি-শাটিমাই-
 শাটাত-শিছিলে-এইবোৰ-শানী-ই-মাৰা-মই-
 এডুতা-বালি-শাটিলো-আম্বাৰ-সৈন্য-এনেই
 লক্ষ্যন।-কাম্বাৰ-মুছৰে-বলে-নোকাষি-সাম্মিষ-ই-
 তেতিয়া-গুৰাহাটীৰ-গাঢ়-ল'বলে-হেঁচো-কাষিলে।

ল্যাটোৰ- তেতিয়া- বিঘন- জ্বৰ- জ্বৰ- গাৰে-
 তেওঁ- লাও- হোলি- দিলে- আৰু- গিঃৰি- কীলে-
 " অসমীয়া- বনুৰাঅকল- মই- মুজিহে- মাৰিছ।
 তিলা- অৰ্যতৰ- ওশৰত- এশেষা- ইয়াটি- ফিনি-
 হিছো- তাতে- মোৰ- কাৰো- মৰা- নহিলে- মোক-
 বজালে- বঁৰি- লৈ- মাওকা। " ল্যাটোৰ- এই- মূল্যপন-
 শুনি- অসমীয়া- গালি- তেওঁ- আহিল- আৰু-
 জ্বৰাৰ্হুফাৰ্হু- মুকুত- বামসিংহ- শৰাজিত- হীন।
 বামসিংহ- ল্যাটোৰ- মৰা- কাৰি- কৈছিল-
 যে- কি- আচৰিত! একল- এজম- মানুহে-
 অকলো- সিন্য- উলায়। মই- হেন- বামসিংহ-
 নিজে- মুকুৰ- জেনা- শতি- হিও- একোতে- সুৰ্বিৰা-
 নাশাও। " জ্বৰাৰ্হুফাৰ্হু- মুকু- আহোম- আৰু-
 হোমগালৰ- মাজে- হোম- মুকু- আহিল। এই-
 মুকু- ১৬৭১- চনৰ- মার্চ- মাহত- অংঘাতিত- হৈছিল।
 সেই- সময়ত- বামসিংহ- জেল- মাথে-
 অগুণ- কালিৰ- গাঢ়লৈ- গৈ- সেই- গাঢ়- অৰ্বিকাৰ-
 কৰি- ওয়াহাৰ্হুত- হোমোৰাৰ- শৰিকল্পনা-
 কৰিলে। শৰিকল্পনা- অনুসৰি- হোমগালৰ- নাবুত-
 শৰা- হোমাই- বঁগড়- আগত- হিলি- লগাই-
 অসমীয়া- নাওবোৰলৈ- বঁৰাআৰ- গাতিত- মাৰিবলৈ-
 বঁৰিলে। সেই- অগুণত- তিহিৰ- নোকাৰি-
 অসমীয়া- হোমৰ- নাওবোৰ- উটীয়াই- আহিল।

আহোম সেনাপতি লাচিত- বৰফুকনৰ- গা- বেয়া-
বুলি- সৈন্যসকলৰ- ঝনোবল- ক্ৰান্তি- পাইছিল।

কিছুমান- অসমীয়া- সেনাই- যুদ্ধ- এৰি- উজনি-
যাবলৈ- বঁধিলে-। লাচিত- নৰিমা- গাৰেই-
যুদ্ধ- গতিবিধি- চাই- আছিল। ১৩৩- দৈমিলে-
মৈ- মোগলৰ- নাও- উত্তৰ- পাৰৰ- জুৰিমাৰ- শৰা
আহি- অশ্বপুগাৰু- পাইছেগৈ। লাচিত- বৰ-
আন্ধিৰ- হৈ- পৰিল- আৰু- মঙতে- ১৩৩- হেংদানৰ
গাদীয়ে- কোৱাই- চাৰিটা- নাৰীয়াৰ- নাৰ- শৰা
পানিলে- হেৰুৱাই- দিলে-। তাৰ- শিহুত
সৈন্যসকল- লাচিত-ৰ- উগ্রমূৰ্তি- দৈমি- নাও
আকৌ- ভটীমাই- নিবলৈ- বঁধিলে। মোগলৰ-
নাৰ- ফালে- আগবাঢ়ি- মোয়া- বৰফুকনৰ-
সাতখন- নাৰ- লগ- বঁধিলে- কেউফালৰ- শৰা
অসমীয়া- নাওবোৰ- দ্ৰুত- গতিয়ে- আগবাঢ়ি- গ'ল।
আগবাঢ়ি- অহা- মোগলৰ- নাওবোৰ- আচৰিত
হৈ- গ'ল। তাৰ- শিহুত- জৰাইফাৰে- মুহুত-
মোগলে- পৰাজিত- হ'ল। এই- যুদ্ধ- মূলতঃ-
তিনি- টাইত- হৈছিল। মেনেঃ- অশ্বপুগাৰু, ইটাশুলি- আৰু
কামা-প্যা- পাহাৰৰ- নামনীত। অসমীয়া- সেনাই-
মোগলক- পাও- লৈকে- পৈদি- দিলে। আৰু- যুদ্ধ-
অসমীয়া- সেনাৰ- নিৰ্য্যুত- বিজয়- সাব্যস্ত- হ'ল।
এইখন- যুদ্ধ- জৰাইফাৰে- যুদ্ধ- বিগমে- প্ৰপ্ৰ্যাত।

শ্রীষ্টিয় ১৬৭১ তেয-ও এশ্বিনাৎ বামসিংহই-
 ভাটীমূয়া-মাতা- আষড়ু কাষিলে- । হুগডো-
 এষাষ- ভাগতে- তেওঁ ভাষ- হুমগ্ৰীৰ- মাৰ্ব্ব
 মন্দিৰত শূজা- কাষিলে- । বিদায়- লোয়াৰ
 সম্মত- ভাষ- ব্রাহ্মণসকলক- কে- গাঁল-
 ' ল্যাতে- সামান্য- বাঁষ- নহুম । মই- একো-
 ঠাইত- ছিদ্ৰ- নাখালেয়া- । '

গণস্বার্থহাটেষ- সুদুত- অসমীয়া- সেনাই-
 জন্মলাভ কাষাৰ- এটা- জাডুৰ- কাষাৰ- আছিল-
 এই- মে একোজন অসমীয়া- সেনাই- বিভিন্ন
 বঁষণৰ- কাম- কাষিব পাৰিছিল- । একোজন
 অসমীয়া- সেনাই- প্ৰমোজন হলে- নাও
 বাইছিল- , আকৌ সেনাই- একোজন সেনাসৈন্য
 হিলেও মাৰিছিল, কঁমড়ো- মাৰিছিল; গড়ো-
 বাৰ্মিছিল- । গতিকে- একোজনসৈন্য- দুজন
 হৈ- পাৰিছিল- । আও পছৰুৰ হলেও
 বামসিংহই- অসমীয়া- সেনাব এনে কৰ্মশাৰ্টুণ,
 সাহস- আৰু- বণকৌশল- প্ৰাণঃসা- কাৰি-
 কৈছিল- " প্ৰতিজন অসমীয়া- নাও- লোয়া,
 বৰ্গীও- মৰা , মাৰ্বে- মন্দা ; হিলে- কামনা- কাষা-
 অকলো কামতে- পাৰ্গাও- । এনেদৰে- অকলো
 কামতে- আৰু- সেনা- মই- ভাষত- ক'লে- দেমা
 নাই । ' বামসিংহই- আৰু- কৈছিল- 'মে- অসম
 বদলক- জয়- কাষা- মিলেগো- বজাৰ- কাৰে- অসম-ও- কমা- ।

মৃত্যু:-

গণস্বার্থঘাটে - মুক্ত জন্ম - শিখুওই -
 লাটিও - মৃত্যু হৈছিল। মুক্ত - অমমুও - ৩০তম
 শ্রদও - জুৰ - উঠি - আছিল - আৰু জুৰ -
 গায়েই - ৩০তম মুক্ত কৰিছিল। যাৰ - বাবেই -
 মমুও - ৩০তম - মৃত্যু - হৈছিল। ৩০তম - মৃত্যু -
 মুক্ত জন্ম আনন্দও - সোণাৰু - হুঁ - সোলাইছিল।
 ৩০তম - মোৰু হাট - শাহুও - মিদাম দিমা - মম।
 উদমা দিও - সিংহুই - লাটিও - মিদাম নিৰ্মান
 কৰে। এইগৰাকী - দেশপ্ৰেমি - বীৰ -
 তুলনাবিহীন। নিঃ স্বার্থ - দেশপ্ৰেম আৰু
 অৰল - নেতৃত্ব বিময়ে - জাণিবলৈ - আহোম
 মোগলৰ মুক্ত - লাটিও - বৰখু কনৰ - নেতৃত্ব
 কাহিনী - মনও সোলাবই - লাগিব।

আমৰণি:-

লাটিও বৰখু কনৰ - মৃত্যু হ'ল বিপুল
 শ্রাফি - গ'ল - ৩০তম - বীৰ - গাৰু। ৩০তম
 বীৰু আৰু আহুৰ শ্রদৰ্শনেৰে - নিজে - সৈন্য
 বাহিনী - ছাজে - বিপুলী - অশ্রুতাৰ - কৰি - মনোবল -
 আনিছিল। যাৰ - বাবেই - গণস্বার্থঘাটে - মুক্ত
 অসমীয়া - সেনা - বিজয়ী হৈছিল। লাটিও
 বৰখু কনৰ - বীৰুৰ - নিদৰ্শনে - চৈবকাল -
 অসমীয়াৰ - অনুপ্রাণিত কৰিব। লাটিও
 বৰখু কনে - মি - বুদ্ধিৰে - সফলো

অমম্যৰ অমৰ্যান কবিছিল - স্মেৰু কোষ -
 অতিকি স্মৰাং স্মীম । তেবেই স্মম স্মাতিলা
 মুদু - স্মুতিষ - স্মো - কবিছিল - আৰু ই
 বাজনীতিগত স্মেত - এক - ব্যাধ - ইন্দন
 স্মোগাছিলি । স্মাৰীষ - লাটি - বৰ স্মুকনৰ
 স্মৰণ - কবিবলি - আৰু তেবাবে এনইন চনও
 স্মতিবুবে - স্মৰতৰ স্মাৰীম - স্মতি বহুটা -
 একাডেমীষ - স্মেৰু - জনক - লাটি - বৰ স্মুকন
 স্মদক - স্মদান কবি - আহিছে ।

স্মাৰু স্মৰু - স্মাৰা - উচ স্মৰাং স্মিৰ
 স্মেৰা - লাটি - বৰ স্মুকনৰ দৰে - এজন
 স্মাৰীনতাবস্মী স্মাৰীষ - স্মাৰু আৰু কৰ্তব্য
 নিৰুিষে - স্মদান স্মৰণ - কবি - আৰু অস্মীয়া
 জাতিষ - স্মুতিষ বৰাই স্মাৰিবলি - অহো স্মুক -
 স্মাৰ - কবিৰ লাগিষ । তেতিয়াহে - লাটি
 বৰ স্মুকনৰ - স্মতি - স্মকত - স্মাৰী - স্মাৰন বা
 স্মাৰন কৰা - হ'ব আৰু অস্মীয়া - স্মুতিষ
 স্মুতিষও বহুটা স্মিৰ !

* স্মাৰু *